

VYVOLENIE DVANÁSTICH (11. nedeľa cez rok)

Ježiš zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. A toto sú mená dvanástich apoštolov: prvý Šimon, zvaný Peter, a jeho brat Ondrej, Jakub Zebedejov a jeho brat Ján, Filip a Bartolomej, Tomáš a mýtnik Matúš, Jakub Alfejov a Tadeáš, Šimon Kananejský a Judáš Iškariotský, ktorý ho potom zradil. (Mt 10, 1-4)

Známy vedec Louis Pasteur trávil letné obdobie na francúzskom vidieku, kde večer hrával šachy s miestnym farárom. Raz si všimol, že kňaz je nervózny a že by bol najradšej, keby Pasteur odišiel. Vedec sa priamo opýtal, čo sa deje. Kňaz sa priznal, že nemá ešte pripravenú kázeň na nedeľu nasledujúceho dňa. Pasteur sa zadivil: „To je tu tak ťažké kázať? Veď tunajší ľudia sú tak jednoduchí...“ „No práve preto,“ prisvedčil kňaz. „Počujte, pán profesor, ako by ste vy vysvetlili našim vidiečanom, že Cirkev má božský pôvod?“ Pasteur sa zamyslel a o chvíľu prehovoril: „Povedal by som im: Vezmite z našej dediny dvanásť mladých mužov. Urobíme im dvojročný formačný kurz a keď ho absolvujú, jedného pošleme do Paríža, druhého do Ríma, tretieho do New Yorku, štvrtého do Sydney, atď. Dáme im úlohu, aby založili celosvetovú organizáciu. A o dvetisíc rokov sa prídeme pozrieť, či o nich niekto niečo vie.“

Na apoštoloch, vyslaných ohlasovať evanjelium celému svetu, je dobre vidno, že neboli to oni sami, ktorí veľké dielo vytvorili, ale že za tým stála Božia milosť. Ježiš si ich vyvolil spomedzi jednoduchých ľudí. V tejto skupine sa stretlo dvanásť rôznych charakterov. Dvanásť ľudí so silnými i slabými stránkami.

Neboli vzdelaní ani zvlášť chápací, aspoň nie čo sa týka duchovných vecí. Neraz aj jednoduché príklady im boli nezrozumiteľné, a tak prosili svojho Učiteľa: „*Vysvetli nám toto podobnosť...*“ Inokedy, keď Ježiš hovoril obraznou rečou, vôbec nepochopili, čo chcel povedať. Zato ctižiadosť im nechýbala! Viac ráz diskutovali o tom, kto z nich by bol najväčší, keby Ježiš ustanovil kráľovstvo Izraela, samozrejme v zmysle ich vlastných predstáv. Hádali sa a rozohňovali dokonca aj vo výsostne dôvernej chvíli Poslednej večere. (Lk 22, 24)

A predsa si ich Ježiš vybral pre rozšírenie evanjelia! Aj s ich slabými stránkami! Mnohí spomedzi nich mali vášnivé búrlivé povahy. Tieto poslúžili k tomu, aby sa z nich stali horliví ohlasovatelia Krista. Pochybovačnosť Tomáša a Natanaela prospela ako povzbudenie pre ľudí čestných a úprimných, ktorí nedokážu uveriť len tak ľahko. Za všetkých to vyjadril svätý Gregor Veľký: „*Viera Tomáša, ktorý dlho pochyboval, mi bola viac na osoh ako viera Márie Magdalény, ktorá v momente uverila.*“

Matúš, ktorý spolupracoval s okupantmi na nespravodlivom vykorisťovaní vlastného ľudu, zasa oslovuje tých, ktorí pred poznaním Krista mali pečať nenapraviteľného hriešnika. Ten, kto hmatateľne zažil Božie odpustenie, má často jedinečné schopnosti použiť vlastné minulé skúsenosti k účinnejšiemu ohlasovaniu Božieho milosrdenstva. Niektorí apoštoli pochádzali z prostredia, kde bol silný vplyv gréckej kultúry, čo im však určite neskôr uľahčilo ohlasovanie evanjelia v pohanskom prostredí. Nájdeme medzi nimi povahy dobrodružné, ktoré odišli za ohlasovaním veľmi ďaleko (Tomáš, Natanael, Júda Tadeáš, Jakub, Zebedejov syn), ale aj povahy s vyhranenými židovskými vlastnosťami, ktoré im dopomohli stať sa spoľahlivými stĺpmi kresťanstva v domácom prostredí (Jakub Alfejov).

Apoštoli sú obrazmi nás všetkých. Na nich dobre vidíme, že naozaj neexistuje správna či nesprávna povaha, temperament, ktoré by nemohli slúžiť pre dobro druhých.